

დანიელის წიგნი — რიცხვი სამოცდაჩვიდმეტი

წინასწარმეტყველური პარალელის გამოცხადება: ლაოდიკიური
ადვენტიზმი 1863 წელს და ბიბლიური ტიპოლოგია

Jeff Pippenger
2024-02-10

ლაოდიკიური ადვენტიზმის აჯანყება 1863 წელს ტიპოლოგიურად იყო
წარმოდგენილი იმ წყევლით, რომელიც იერიხოვნის ხელახლა აშენების წინააღმდეგ
გამოითქვა.

მაშინ იესომ დააფიცა ისინი და თქვა: წყეული იყოს უფლის წინაშე ის კაცი,
რომელიც აღდგება და ააშენებს ამ ქალაქს, იერიქონს; მის საფუძველს თავის
პირმოზუ დადებს, და მის კარიბჭეებს თავის უმცროს ვაჟზე აღმართავს. იესო ნავეს
მე 6:26.

ლაოდიკიური ადვენტიზმის აჯანყება 1863 წელს სიმბოლურად გამოიხატა იმით, რომ
მშენებლებმა უარყვეს ქვაკუთხედი.

იესო ეუბნება მათ: არასოდეს წაგიკითხავთ წერილებში: ქვა, რომელიც მშენებლებმა
უარყვეს, იგი იქცა კუთხის თავად; ეს უფლისაგან მოხდა და საკვირველია ჩვენს
თვალში? ამიტომ გეუბნებით თქვენ: ღვთის სასუფეველი წაგერთმევით და მიეცემა
ერს, რომელიც მის ნაყოფს გამოიღებს. მათე 21:42, 43.

ლაოდიკიური ადვენტიზმის 1863 წლის აჯანყება ტიპოლოგიურად წარმოდგენილია
აარონის ოქროს ხბოთი.

რადგან მათ მითხრეს მე: გაგვიკეთე ღმერთები, რომლებიც წაგვიძღვებიან;
ვინაიდან ეს მოსე, კაცი, რომელმაც ეგვიპტის ქვეყნიდან ამოგვიყვანა, არ ვიცით, რა
შეემთხვა მას. და მე ვუთხარი მათ: ვისაც ოქრო აქვს, მოიხსნან იგი. და მომცეს მე
იგი; მაშინ ცეცხლში ჩავაგდე, და გამოვიდა ეს ხბო. და როცა მოსემ იხილა, რომ
ხალხი შიშველი იყო; (რადგან აარონს გაეშიშვლებინა ისინი მათ სირცხვილად მათ
მტრებს შორის). გამოსვლა 32:23–25.

ლაოდიკიური ადვენტიზმის ამბოხება 1863 წელს სიმბოლურად წარმოდგენილია
იეროზამის ორი ოქროს ხბოთი.

თუ ეს ხალხი ავა იერუსალიმში, უფლის სახლში, მსხვერპლის შესაწირავად, მაშინ
ამ ხალხის გული კვლავ მიუბრუნდება თავის ბატონს, რობოამს, იუდას მეფეს;
ისინი მომკლავნენ მე და კვლავ დაუბრუნდებიან რობოამს, იუდას მეფეს. ამიტომ
მეფემ ითათბირა, გააკეთა ორი ოქროს ხბო და უთხრა მათ: მეტისმეტია თქვენთვის
იერუსალიმში ასვლა; აჰა, შენი ღმერთები, ისრაელო, რომელთაც გამოგვიყვანეს
ეგვიპტის ქვეყნიდან. და ერთი დაადგინა ბეთელში, მეორე კი დანში მოათავსა. 3
მეფეთა 12:27–29.

ლაოდიკიური ადვენტიზმის ამბოხი 1863 წელს წინასწარმეტყველურად განსახიერებულა იუდადან მოსული იმ წინასწარმეტყველით, რომელიც ვირსა და ლომს შორის დაიღუპა.

და იყო ასე: მას შემდეგ, რაც მან პური ჭამა და სმა დაასრულა, მან შეუკაზმა მას ვირი, კერძოდ იმ წინასწარმეტყველისთვის, რომელიც უკან დააბრუნა. და როცა ის წავიდა, ლომი შეხვდა გზაზე და მოკლა იგი; და მისი გვამი გზაზე ეგდო, ხოლო ვირი მის გვერდით იდგა; ლომიც გვამის გვერდით იდგა. 3 მეფეთა 13:23, 24.

1863 წელს ლაოდიკიისეული ადვენტიზმის ამბოხება წინასახედ იქნა წარმოდგენილი ძველი ისრაელის მეთე გამოცდით, რომელმაც უდაბნოში მათი ხეტიალი დაიწყო.

მაგრამ, როგორც ჭეშმარიტად ვცოცხლობ მე, მთელი ქვეყანა აივსება უფლის დიდებით. რადგან ყველა ის კაცი, რომელთაც იხილეს ჩემი დიდება და ჩემი სასწაულები, რომლებიც მოვახდინე ეგვიპტეში და უდაბნოში, და ახლა ათეზის გამომცადეს მე და არ ისმინეს ჩემი ხმისა, — უეჭველად ვერ იხილავენ იმ ქვეყანას, რომელიც მათ მამებს შევფიცე; ვერც ერთი მათგანი, ვინც გამაჯავრა, ვერ იხილავს მას. ხოლო ჩემი მსახური ქალები, რადგან სხვა სული იყო მასთან და სრულიად გამომყვა მე, შევიყვან მას იმ ქვეყანაში, სადაც შევიდა; და მისი თესლი დაიმკვიდრებს მას. რიცხვნი 14:21–23.

მოციქულმა პავლემ ასწავლა:

და ყოველივე ეს მათ შეემთხვათ მაგალითად; ხოლო დაიწერა ჩვენი დასარიგებლად, რომელთაც მოიწია სოფლის აღსასრული. 1 კორინთელთა 10:11.

იმ წინასწარმეტყველურ პრინციპზე კომენტარის გაკეთებისას, და უაითმა თქვა:

„ყოველი ძველი წინასწარმეტყველი უფრო ნაკლებად ლაპარაკობდა თავისი დროისთვის, ვიდრე ჩვენი დროისთვის, ისე რომ მათი წინასწარმეტყველება ჩვენთვის ძალაშია. „ეს ყოველივე მათ თავს შეემთხვა მაგალითად; და ჩვენს შესაგონებლად დაიწერა, რომელთაც საუკუნეთა აღსასრული მოგვიწია.“ 1 კორინთელთა 10:11. „არა თავიანთთვის, არამედ ჩვენთვის ემსახურებოდნენ იმით, რაც ახლა გეუწყათ თქვენ მათ მიერ, ვინც სახარება გახარათ თქვენ ზეციდან მოვლინებული სულიწმიდით; რაც ანგელოზებსაც სურთ ჩახედონ.“ 1 პეტრე 1:12....

„ბიბლიამ თავისი საუნჯენი ამ უკანასკნელი თაობისთვის დააგროვა და ერთად შეკრა. ძველი აღთქმის ისტორიის ყველა დიადი მოვლენა და საზეიმო ქმედება ამ უკანასკნელ დღეებში ეკლესიაში მეორდებოდა და მეორდება.“ Selected Messages, book 3, 338, 339.

ესაიას მიხედვით, გვიანი წვიმის უწყება მართლაც უწყებაა, რადგან იგი მიუთითებს, რომ ბოროტნი უარს იტყვიან მის მოსმენაზე, და ამ უწყებას აღწერს როგორც „ხაზზე ხაზი“.

ვის ასწავლის იგი ცოდნას? და ვის გააგებინებს მოძღვრებას? რმეს მოწყვეტილთ და ძუძუს მოცილებულთ. რადგან მცნება უნდა იყოს მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტა და იქ ცოტა: რადგან ბაგეთა ბორძიკითა და სხვა ენით

ელაპარაკება იგი ამ ხალხს. რომელთაც უთხრა: ეს არის განსვენება, რომლითაც შეგიძლიათ დადლილს მოასვენოთ; და ეს არის გამოცოცხლება; მაგრამ მათ არ ისურვეს მოსმენა. ამიტომ უფლის სიტყვა მათთვის იყო: მცნება მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტა და იქ ცოტა; რათა წავიდნენ, უკან გადაიქცნენ, შეიმუსრნენ, გაეზან და შეპყრობილ იქნენ. ესაია 28:9–13.

იმ ექვსი ხაზიდან, რომლებიც ახლახან გამოვეყავით, და, რა თქმა უნდა, არის სხვებიც, რომლებიც არ მიგვითითებია, ერთი ხაზს უსვამს 1863 წელს, როგორც პროგრესული გამოცდის დასასრულს, რომელმაც უდაბნოში ხეტიალი გამოიწვია. ორი ხაზი უსვამს ყოფილ აღთქმის ერს, რომელსაც გვერდი აუარეს და რომელიც ახალი რჩეული ერით შეიცვალა. ერთი აღნიშნავს წყევლას იმისთვის, რომ აღდგენილიყო ის, რაც განზრახული იყო, დარჩენილიყო დანგრეულად და მიტოვებულად, როგორც ღვთის წყევლის ქვეშ მყოფი; ხოლო მეორე აღნიშნავს წყევლას იქ დაბრუნებისთვის, სადაც წასვლა აკრძალული გქონდა. ორი მათგანი გვაძლევს ათი მცნების ორი დაფის ყალბად წარმოდგენის მაგალითებს, რომლებიც ჰაბაკუმის ორ დაფას წარმოადგენდნენ.

აარონისა და იერობოამის ოქროს ხბოები წარმოადგენენ შურისყურით სავსე ყალბ სახეს, რომელიც წარმოადგენდა 1863 წლის ყალბ სქემას. როდესაც ისინი ერთად მოიყვანებიან, აარონისა და იერობოამის ორი მოწმე გვასწავლიან, რომ აბაკუმის ორი დაფა ერთ დაფას წარმოადგენს, ზუსტად ისევე, როგორც ათი მცნების ორი დაფა ღვთის ერთ კანონს წარმოადგენს. ერთად ისინი იქცევიან ერთ სიმბოლოდ, რომელიც ორისაგან შედგება, როდესაც ისინი ერთად მოიყვანებიან. ღვთის კანონის ორი დაფის იგივე წინასწარმეტყველური დინამიკა არსებობს აბაკუმის ორ დაფაშიც, და ერთად აარონისა და იერობოამის ყალბები ამ წინასწარმეტყველურ ფენომენს შეეხება.

ადვენტიზმის პირველი თაობა განისახიერა ეზეკიელის მერვე თავში აღწერილმა შურის ხატმა. ხილვა, რომელიც ეზეკიელის მერვე თავში იწყება მეექვსე წლის მეექვსე თვის მეხუთე დღეს, გრძელდება მეცხრე თავში, სადაც წარმოდგენილია ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა. როდესაც მეცხრე თავის დაბეჭდვის ამ სახეს შეეხება, და უაიტი მოიხმობს ღვთის ხასიათის იმ ნიშანს, რომელიც ცხადყოფს, რომ ურჩთა სამსჯავრო ღმერთი მესამე და მეოთხე თაობაში აღასრულებს. ამგვარად, იგი მოიცავს ჭეშმარიტებას, რომელიც უშუალოდ მეორე მცნებას უკავშირდება — იმ მცნებას, რომელიც კრძალავს კერპთა თაყვანისცემას, როგორიც იყო აარონისა და იერობოამის ოქროს ხბოები.

„და მოუწოდა სელის სამოსლით შემოსილ კაცს, რომელსაც მწერლის სამელნე ჰქონდა გვერდით; და უთხრა მას უფალმა: გაიარე ქალაქის შუაგულში, იერუსალიმის შუაგულში, და დაასვი ნიშანი შუბლზე იმ კაცებს, რომელნიც ოხრავენ და მოთქვამენ ყველა იმ სისაძაგლის გამო, რაც მის შუაგულში ხდება. ხოლო სხვებს უთხრა ჩემს გასაგონად: გაჰყევით მას ქალაქში და ხოცეთ; ნუ შეიბრალებს თქვენი თვალი და ნუ შეიწყალებთ: სრულად დახოცეთ მოხუცნი და ჭაბუკნი, ქალწულნი, ყრმანი და დედაკაცნი; მაგრამ არ მიუახლოვდეთ არც ერთ კაცს, ვისზედაც ნიშანია; და დაიწყეთ ჩემი საწმიდრიდან. და მათ დაიწყეს იმ მოხუცთაგან, რომლებიც სახლის წინ იყვნენ.“

„იესო ზეციური საწმიდრის წყალობის საყდარს მალე დატოვებს, რათა შურისგების სამოსელი შეიმოსოს და თავისი რისხვა სამსჯავროებით გადმოიღვაროს მათზე, რომელთაც ღმერთის მიერ მათთვის ბოძებულ ნათელს არ უპასუხიათ. „რაკი ბოროტ საქმეზე განაჩენი სწრაფად არ სრულდება, ამიტომ კაცთა ძეგთა გული სრულად არის მათში ბოროტების საკეთებლად მიმართული.“ ნაცვლად იმისა, რომ დარბილებულიყვნენ იმ მოთმინებითა და ხანგრძლივი შემწყნარებლობით, რომელსაც უფალი მათ მიმართ იჩენდა, ისინი, ვისაც ღმერთის შიში არა აქვთ და ჭეშმარიტება არ უყვართ, თავიანთ გულებს ბოროტ გზაზე უფრო მეტად იმტკიცებენ. მაგრამ ღმერთის შემწყნარებლობასაც აქვს საზღვრები, და მრავალნი ამ საზღვრებს სცილდებიან. მათ მადლის ფარგლები გადალახეს, და ამიტომ ღმერთი უნდა ჩაერიოს და თავისი ღირსება დაიცვას.“

ამორეველთა შესახებ უფალმა თქვა: „მეოთხე თაობაში კვლავ აქ დაბრუნდებიან, რადგან ამორეველთა ურჯულოება ჯერ კიდევ არ არის აღვსილი.“ თუმცა ეს ერი თვალსაჩინო იყო თავისი კერპთაყვანისმცემლობითა და გახრწნილებით, მას ჯერ კიდევ არ ჰქონდა აღვსებული თავისი ურჯულოების სასმისი, და ღმერთი არ გასცემდა ბრძანებას მისი სრული განადგურებისათვის. ხალხს უნდა ეხილა ღვთიური ძალის განსაკუთრებული გამოცხადება, რათა ყოველგვარი გამართლების გარეშე დარჩენილიყვნენ. თანაღმობილი შემოქმედი მზად იყო, მეოთხე თაობამდე ეთმინა მათი ურჯულოება. ხოლო შემდეგ, თუ უკეთესობისკენ არავითარი ცვლილება არ გამოჩნდებოდა, მისი მსჯავრი მათზე უნდა დამხოვილიყო.

“შეუცდომელი სიზუსტით უსასრულო კვლავაც აღრიცხავს ყველა ერს. სანამ მისი წყალობა მონანიებისკენ მოწოდებებით არის შეთავაზებული, ეს ანგარიში ღიად დარჩება; მაგრამ როცა მაჩვენებლები მიაღწევს იმ გარკვეულ საზღვარს, რომელიც ღმერთმა დაადგინა, იწყება მისი რისხვის მსახურება. ანგარიში იხურება. ღვთიური მოთმინება წყდება. მათ სასარგებლოდ წყალობის ვედრება მეტად აღარ იქნება.”

წინასწარმეტყველმა, საუკუნეთა სიღრმეში მომზირალმა, ეს დრო თავის ხილვაში წარმოდგენილად იხილა. ამ ეპოქის ერებს უპრეცედენტო წყალობანი მიეღოთ. ზეცის კურთხევათაგან საუკეთესონი მათ ებოძათ, მაგრამ მათ წინააღმდეგ ჩაწერილია გაძლიერებული სიამაყე, სიხარბე, კერპთაყვანისმცემლობა, ღვთისადმი შეურაცხმყოფელი ზიზღი და მდაბალი უმადურობა. ისინი სწრაფად ასრულებენ თავიანთ ანგარიშს ღმერთთან.

„მაგრამ ის, რაც მაკანკალებს, არის ის ფაქტი, რომ მათ, ვისაც უდიდესი ნათელი და უპირატესობები ჰქონდათ, გაბატონებული ურჯულოებით შეიბილწნენ. მათ ირგვლივ მყოფი უსამართლოთა გავლენით მრავალნი, თვით იმათგანაც კი, ვინც ჭეშმარიტებას აღიარებს, გაცივდნენ და ბოროტების ძლიერმა დინებამ წალეკა. ჭეშმარიტი ღვთისმოსაობისა და სიწმინდის მიმართ საყოველთაო აბუჩად აგდება მათ, ვინც მჭიდროდ არ არის დაკავშირებული ღმერთთან, იმას იწვევს, რომ ისინი კარგავენ მოწიწებას მისი რჯულისადმი. მათ რომ ნათელს მიჰყვებოდნენ და ჭეშმარიტებას გულით ემორჩილებოდნენ, ეს წმიდა რჯული მათთვის მით უფრო ძვირფასი გამოჩნდებოდა, როდესაც მას ასე სძაგებენ და უკუაგდებენ. როგორც ღვთის რჯულისადმი უპატივცემულობა უფრო აშკარა ხდება, მის დამცველებსა და

წუთისოფელს შორის განმასხვავებელი ზღვარი უფრო მკაფიო ხდება. ერთ ჯგუფში ღვთაებრივი მცნებებისადმი სიყვარული იმ ზომით იზრდება, რა ზომითაც მეორე ჯგუფში მათდამი ზიზღი მატულობს.

„კრიზისი სწრაფად ახლოვდება. სწრაფად მზარდი მაჩვენებლები აჩვენებს, რომ ღვთის განკითხვის ჟამი თითქმის დამდგარია. თუმცა დასასჯელად არ არის გულმოდგინე, მაინც დასჯის, და თანაც მალევე. ისინი, ვინც ნათელში დადიან, დაინახავენ მოახლოებული საფრთხის ნიშნებს; მაგრამ არ უნდა ისხდნენ მშვიდად, უგულისყურო მოლოდინში იმ დაღუპვისა, თავს იმით იმშვიდებდნენ, რომ ღმერთი თავისი ხალხის მფარველი იქნება განკითხვის დღეს. სრულიადაც არა. მათ უნდა გააცნობიერონ, რომ მათი მოვალეობაა გულმოდგინედ იშრომონ სხვების გადასარჩენად, ძლიერ რწმენით შეჰყურებდნენ ღმერთს შეწევნისათვის. „მართლის შეწევნილია, მხურვალე ლოცვას დიდი ძალა აქვს.“

ღვთისმოსაობის საფუარს სრულიად არ დაუკარგავს თავისი ძალა. იმ დროს, როდესაც ეკლესიის საფრთხე და დამძიმებულობა უმეტესია, ის მცირე დასი, რომელიც ნათელში დგას, ოხრითა და ტირილით შეევედრება იმ სისაძაგლეთა გამო, რომლებიც ქვეყანაში ხდება. მაგრამ განსაკუთრებით მათი ლოცვები აღევლინება ეკლესიის გულისთვის, რადგან მისი წევრები სამყაროს წესისამებრ იქცევიან.

ამ მცირერიცხოვანი ერთგულთა გულმხურვალე ლოცვები ამაო არ იქნება. როცა უფალი გამოვა, როგორც შურისმგებელი, იგი აგრეთვე მოვა, როგორც მფარველი ყველა იმათისა, რომლებმაც რწმენა მისი სიწმინდით შეინარჩუნეს და თავი შეუბღალავად დაიცვეს წუთისოფლისაგან. სწორედ ამ დროს არის, რომ ღმერთმა აღუთქვა შური იდიოს თავის რჩეულთა გამო, რომელნიც დღე და ღამე შეჰლაღადებენ მას, თუმცა იგი დიდხანს ითმენს მათ მიმართ.

„ბრძანება არის: ‘გაიარე ქალაქის შუაგულში, იერუსალიმის შუაგულში, და ნიშანი დაასვი იმ კაცთა შუბლზე, რომელნიც ოხრავენ და მოთქვამენ ყველა იმ სისაძაგლის გამო, რაც მის შუაგულში ხდება.’ ეს მოხვნიშავი და მოტირალი ადამიანები სიცოცხლის სიტყვებს აუწყებდნენ; ამხელდნენ, არიგებდნენ და შეევედრებოდნენ. ზოგიერთი, ვინც ღმერთს უპატიობდა, მოინანია და გული დაიმდაბლა მის წინაშე. მაგრამ უფლის დიდება ისრაელს განშორდა; თუმცა მრავალნი კვლავაც განაგრძობდნენ რელიგიის გარეგან წეს-ფორმებს, მისი ძალა და თანდასწრება აკლდა.“ დამოწმებული, ტომი 5, 207–210.

ეზეკიელის მიერ წარმოდგენილი ბექდვის ხილვის სწორად გამიჯვნისათვის აუცილებელია ადვენტიზმის ოთხი თაობის გაგება. და უაიტი ჩვენს მიერ შერჩეულ მონაკვეთს იწყებს ეზეკიელის მეცხრე თავის პირდაპირი მითითებით, და ჩვენს მიერ შერჩეული ეს ნაწილი ასევე მთავრდება ეზეკიელის მეცხრე თავზე პირდაპირი მითითებით. ამ მონაკვეთში იგი ეზეკიელის შესახებ ამბობს: „წინასწარმეტყველს, რომელიც საუკუნეებს გადაჰყურებდა, ეს დრო თავისი ხილვის წინაშე ჰქონდა წარმოდგენილი.“ ეზეკიელმა იხილა გარემოებანი, რომლებიც მიმდინარეობს ას ორმოცდაოთხი ათასის ბექდვის დროს.

წინა სტატიაში ჩვენ წინასწარმეტყველების სულის სამი კონკრეტული მონაკვეთით დავადგინეთ, რომ ესაიას „ეფრემის მთვრალნი“, რომლებიც ამ მონაკვეთში „უხუცეს კაცებად“ არიან მოხსენიებულნი და რომლებიც ორივე მონაკვეთში იერუსალიმის (ადვენტიზმის) ხელმძღვანელობას წარმოადგენენ, ვერ ხედავენ, რომ უნდა მოხდეს ღვთის ძალის ძლევამოსილი გამოვლინება, როგორც უწინარეს წლებში. ამ მონაკვეთში ღვთის ძალის სწორედ ის გამოვლინება, რომლის დანახვასაც ისინი უარყოფენ, მოხდება, როგორც მათზე მოწვენილი ღვთიური სამსჯავროს ნაწილი, რადგან ნათქვამია, რომ „ხალხს უნდა ეხილა ღვთიური ძალა მკაფიოდ გამოვლენილი, რათა აღარ დარჩენილიყვნენ საპატიებლად.“

ლაოდიკიური ადვენტიზმი უარს ამბობს იხილოს გვიანი წვიმის გამოცხადება, რომლის ცვარცვენა 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო, მაგრამ ისინი იხილავენ იმ წვიმის კულმინაციას, როდესაც შუაღამის ღამის უწყება უკანასკნელ დღეებში კვლავ განმეორდება. ეს უწყება არის მესამე ვაის ისლამი. განა ძველი ისრაელის ხელმძღვანელობა, რომელმაც ეს-ეს იყო თავისი მესია ჯვარს აცვა, არ ადევნებდა თვალს, თუ როგორ გადმოიღვარა სულიწმიდა ორმოცდამეათე დღეს?

ეს მონაკვეთი ეკლესიას განსაზღვრავს, რომელიც კონტექსტის მიხედვით ეზეკიელთან იერუსალიმით არის წარმოდგენილი, ხოლო ეკლესიის შიგნით მყოფი წევრები (იერუსალიმი) დაპირისპირებულნი არიან „მცირე ჯგუფს“, რომლებიც აგრეთვე იდენტიფიცირებულნი არიან როგორც ისინი, „რომელნიც ნათელში დადიან“, და არიან „ერთგული მცირერიცხოვანნი“. ბიბლია ასწავლის, რომ „მრავალნი“ არიან მოწოდებულნი, მაგრამ „მცირენი“ — რჩეულნი. ამ მონაკვეთის თემა მოიცავს ღვთის რისხვას, რომელიც მის ხალხზე მოიწევა. ხალხმა თავიანთი სასჯელი საკუთარ თავზე მოიწია, მაგრამ ღმერთი განსაკუთრებული სიცხადით უსვამს ხაზს, რომ განადგურების საქმეს მისი ანგელოზები აღასრულებენ. ღმერთი არასოდეს ცრუობს, და მან აღთქმით განაცხადა, რომ სწორედ იგი მოიკითხავს ადამიანთა ურჯულოებას მესამე და მეოთხე თაობამდე. განკითხვის აღსრულების ვინმე სხვასთვის მიკუთვნება, და არა ღმერთისთვის, ნიშნავს მისი ხასიათის უარყოფას და იმის მინიშნებას, რომ იგი მატყუარაა.

მოწოდებული ნაწყვეტი მიუთითებს, რომ როდესაც ეზეკიელის გამანადგურებელი ანგელოზები იერუსალიმში გავლას იწყებენ, სწორედ მაშინ „იწყება მისი რისხვის მსახურება“. ღვთის რისხვა იერუსალიმით იწყება, რომელიც მისი ეკლესიაა, ანუ ლაოდიკიური ადვენტიზმია.

რადგან დადგა დრო, რომ სამსჯავრო ღვთის სახლიდან დაიწყოს; ხოლო თუ პირველად ჩვენგან იწყება, რა იქნება იმათი ბოლო, რომელნიც ღვთის სახარებას არ ემორჩილებიან? 1 პეტრე 4:17.

ღვთის რისხვა აღსრულდება ღვთის ანგელოზთა მიერ, და როდესაც მათი საქმე იწყება, მათ ებრძანებათ: „დაჰკარით“ ყველას და „ნუ შეიბრალებს თქვენი თვალი და ნუ შეიწყალებთ; სრულიად დახოცეთ მოხუციც და ყმაწვილიც, ქალწულიც და მცირეწლოვანი ბავშვიც და დედანიც; ოღონდ ნუ მიუახლოვდებით არც ერთ კაცს,

ვისზედაც არის ნიშანი; და დაიწყეთ ჩემი საწმიდრიდან.“ ღვთის რისხვა აღსრულდება წმიდა ანგელოზთა მიერ, და ის საკითხი, რომლის გამოკვეთაც აქ გვსურს, არის ის, რომ ღვთის რისხვის მსახურების დაწყება მეოთხე თაობაში აღსრულდება.

ჩვენ ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

და მოხდება უფლის მსხვერპლის დღეს, რომ დავსჯი მთავრებს, მეფის ძეებს და ყველას, ვისაც უცხო სამოსი აცვია. იმავე დღეს დავსჯი ყველასაც, ვინც ზღურბლზე ხტება და თავიანთ ბატონთა სახლებს ძალადობითა და მზაკვრობით ავსებს. და მოხდება იმ დღეს, ამბობს უფალი, რომ იქნება ღაღადის ხმა თევზის კარიბჭიდან, მოთქმა — მეორიდან, და დიდი ნგრევის გრგვინვა — ბორცვებიდან. ივალაღეთ, მაკთემის მკვიდრნო, რადგან მოისპო მთელი სავაჭრო ხალხი; მოიკვეთნენ ყველანი, ვისაც ვერცხლი მიაქვს. და მოხდება იმ ჟამს, რომ სანთლებით გამოვიკვლევ იერუსალიმს და დავსჯი იმ კაცებს, რომლებიც თავიანთ ნაღებზე არიან დამჯდარნი, და თავიანთ გულში ამბობენ: უფალი არც კეთილს მოიმოქმედებს და არც ბოროტს. სოფონია 1:8–12.